

N.F.S. Grundtvig *Johan Nordahl Bruuns Amindelse* Johan Nordahl Bruuns
Amindelse Danne-Virke et Tids-Skrift. Første Bind Johan Nordahl Bruuns
Amindelse

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.7, november 2015

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktcommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1816 (SJ: 297)

B *Anden udgave*, 1817 (SJ: 297)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 4

US *Udvalgte Skrifter* 3

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktcommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Else Riisager, redigeret af Klaus Nielsen og Henrik Yde

Tilsyn ved punktcommentarer og indledning dr.phil. Flemming Lundgreen-Nielsen

I øvrigt takkes cand.phil. Niels W. Bruun

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2023

|A:290 |PS4:314 |US3:357

Johan Nordahl Bruuns Amindelse.

Seer du ei hist ved Hakons Helle nær
Den matte Kiæmpe med det sjunkne Sværd!
Der fødtes han, der sukker han i Vaande,
Skal han sit Liv blandt Hedninger udaande?

Heimdal.

- 1 Hvad runger saa i Fjelde,
 Hvad dønner over Søe?
 Hvad gjalder saa med Vælde
 Fra Bjerg til Mark og Øe?

- 2 |PS4:315|Hvad varsler vel den Torden?
Hvad vækker vel den Gru?
Hvad brast der vel i Norden?
Brast *Einars Bue* nu?
- 3 |A:291|Hvi higer du tilbage
Min Aand, mod Østen hen,
Til Davids høie Klage
For Jonathan sin Ven?
- 4 Ak, Døn! ak vilst du sige
Til gamle Olavs Aand,
At nu brast Norges Rige
Udaf hans Kongehaand!
- 5 Ak, skal nu Olav springe
Fra Bord i Kjortel rød!
Skal over Grav det klinge,
Ak! Jonathan er død!
- 6 Skal Hedninger sig glæde
Og fange Overhaand?
Philistres Døttre kvæde
I Gath og Askalan!
- 7 Nei, Aand, lad af at grue!
Det toner over Strand:
Ei raader Einars Bue,
Men Gud for Norges Land.
- 8 |A:292|US3:358|Kun milde Taarer rinde
Ved Olavs Hedenfart!
Livsalligt er hans Minde,
Hans Støv opstander klart.
- 9 |PS4:316|Lad Harpen liflig tone
Om Nordahl Jonathan!
Nu fandt han Norges Krone
I Christnes Fædreland!
- 10 Lad Vantro glad istemme:
Nu død er Christi Ven!
Den snart dog skal fornemme
At Christus lever end.

- 11 Ja, snart den skal fornemme,
At, Nordahl Bruun! din Aand
Er end i Norden hjemme
Som i sin Frelzers Haand.
- 12 I Fred skal Støvet sove,
Din Sjæl i Herrens Favn,
Og Trods, om Tidens Vove
Opsluge kan dit Navn!
- 13 |A:293| Nei som en venlig Stjerne
Det blinker over Bjerg,
Forlyster Venner fjerne,
Forfærder Trold og Dværg.
- 14 Naar Vikingen kuldseiler,
Den smiler giennem Sky,
Og klar i Sø sig speiler
Ved næste Morgengry.
- 15 Ja end i Tider fjerne
Fra *høie Kirkestavn*
Skal Norges Morgen-Stjerne
Man speide i dit Navn.
- 16 |PS4:317| Naar Kirken høit sig hæver
I Kæmpers Fødeland,
Din Aand med Sang nedsvæver
Til Fjeldets høie Gran.
- 17 |US3:359| Da skal forklaret runge
I Fjeld din Kæmperøst,
Din Aand det Kvad udsjunge
Som kvaldes i dit Bryst.
- 18 |A:294| Da skal sig og forklare
Det Qvad om Jonathan,
Og Klipperne skal svare
Til Klang fra Bøg og Gran.
-
- 19 Dog, min Aand, flye hid tilbage!
Breed ei Vinge, løft ei Bryn
Stir ei saa paa fjerne Dage!

Døgnet spotter kun dit Syn.

20 Skjul din Vinge, luk dit Øie
Suk din Sang som Herrens Ord!
Ingen Toner fra det Høie
Høre vil nu Mænd af Jord.

21 Over Svælget stir bedrøvet
Hen paa Kirke-Kæmpens Grav,
See nu sank med ham i Støvet
Norges gamle Bispestav,
Saae den ny du under Stjerne,
Ak, det var dog i det Fjerne!

22 Nær, og rede til at myrde
Ulven staaer ved Hyrdens Grav,
[|A:295|PS4:318](#)Hjorden drømmer sig til Hyrde,
Tager Skyggen for en Stav,
Ulven inderlig sig glæder,
Skiærer flux sig Faare-Klæder.

23 Nei Aand, ikke saa!
Lad Ulvene gaae!
Grib ei til Utide
Den henlagde Stav!
[|US3:360](#)Endnu maa vel skride
Et Skrud over Grav,
Før atter du svinge
Skal Staven i Nord,
Mod Ulvenes Bringe
I blodige Spor.

24 Lad hvile da Staven!
Tag Harpen i Haand,
Og hils over Graven
Den salige Aand!

25 Ja, hil dig som svinger
De lyslette Vinger
Saa høit over Muld!
Du Kaasen har fundet,
[|A:296](#)Du Krandsen har vundet,
Ja Kronen af Guld.
Ja, hil dig, du Gamle!

Gud Fader os samle
I Himmerigs Hald!
Jeg veed at med Glæde
Du hørde mig kvæde
Som christelig Skjald,
|PS4:319Jeg veed, hvor du bygger,
Der svandt alle Skygger,
Der faldt alle Skiæl,
Der skuer du funkle
Hvad her i det Dunkle
Du miskiendte vel.
Hvad end du ei ynder,
Det er mine Synder,
Dem tilgive Gud
I *Navnet* det milde
Som aarle og silde
Du stammede ud,
I *Navnet* der kunde,
Som *Grund over Grunde*¹,
|A:297Forene os her,
Trods Bølger og Banker
|US3:36I Aar og i Tanker
Trods Grunde og Skiær;
Det Navn du kan sjunge
Med aandelig Tunge
Nu gladelig hist,
Som Gud os vil unde
At sjunge saalunde
Eenstemmig forvist!

1

“In principio principiorum (sagde Oldingen, naar noget i min Tale mishagede ham) ja deri ere vi fuldkommen enige,” og hans faderlige Velsignelse paa Hans 70de Fødselsdag beføier og forpligter mig til at tale saa ved Hans Grav.